

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **J. T.**, zastoupeného Mgr. Zbigniewem Czudkem, advokátem se sídlem Třinec, nám. Míru 551, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 19.6.2013, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 25.3.2013, o invalidním důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna advokáta** Mgr. Zbigniewa Czudka **se určuje ve výši 7.613,- Kč**, která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 19.6.2013 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 25.3.2013, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, neboť podle posudku

Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek ze dne 14.3.2013 žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 6.6.2013, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu A, položce 1a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 20%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal nesprávné zjištění skutkového stavu s poukazem na lékařskou dokumentaci, v důsledku čehož má za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 19.6.2013 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ Frýdek-Místek, žalobcem předloženými lékařskými zprávami, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 29.1.2014 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce požádal o invalidní důchod dne 13.2.2013. Na základě této žádosti posoudil zdravotní stav žalobce lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ Frýdek-Místek dne 14.3.2013 se závěrem, že u žalobce nejde o invaliditu žádného stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí u něj 20% podle kapitoly XIII, oddílu A, položky 1a přílohy k vyhláše č. 359/2009 Sb. Rozhodnutím ze dne 25.3.2013 žalovaná žádost žalobce o invalidní důchod zamítla. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých žalovaná rozhodla shora uvedeným napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku ČSSZ ze dne 6.6.2013, podle kterého činil pokles pracovní schopnosti podle kapitoly XIII, oddílu A, položky 1a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 20%. Napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno, pak žalovaná námitky žalobce zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 25.3.2013.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. P. P. a jeho nálezu ze dne 22.2.2013, z nálezu neurologie MUDr. B. ze dne 31.8.2011, MUDr. M. ze dne 19.9.2012, chirurgie MUDr. H. ze dne 6.10.2011,

ortopedie MUDr. M. ze dne 16.1. a 16.2.2012, MUDr. M. ze dne 22.2.2012, cévní MUDr. Š. ze dne 8.11.2011, MUDr. W. ze dne 18.12.2012 a 5.2.2013, rtg vyšetření MUDr. T. ze dne 7.10.2011, UZ vyšetření MUDr. S. ze dne 23.7.2012 a cévního vyšetření MUDr. K. ze dne 29.1.2013 a ze zdravotní dokumentace založené v posudkovém spise OSSZ Frýdek-Místek. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce uvedla posudková komise polyartrotický syndrom – artrózu loketních kloubů III. stupně, artrózu ramenních kloubů, artrózu hlezenních kloubů pokročilého stupně a toto zdravotní postižení podřadila pod kapitolu XIII, oddíl A, položku 1a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 10% s tím, že se celkově jedná o lehkou formu polyartrotického syndromu, tzn. artrózu loketních kloubů III. stupně, artrózu ramenních kloubů, artrózu hlezenních kloubů pokročilejšího stupně dle rtg vyšetření, avšak jen s lehkým dopadem na funkci kloubů a končetin, na pohyblivost a celkovou výkonnost. Posudková komise dodala, že tento stav nehodnotí podle položky 1b, tedy jako středně těžké postižení s funkčně významným omezením dvou nosných kloubů nebo funkčním omezením většiny menších kloubů rukou či nohou, neboť takovýto funkční stav u žalobce není zaznamenán. S ohledem na další zdravotní omezení (uvedená v diagnostickém souhrnu na straně 2 posudku) zvýšila míru poklesu pracovní schopnosti o dalších 10% na celkových 20%. V případě žalobce nelze prokázat středně těžké funkční postižení kloubní a rovněž vertebrogenní potíže jsou trvalé jen s lehkým funkčním nálezem bez známek poškození nervu.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 19.6.2013 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – ortopéda, tedy lékaře z oboru, který je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudková komise se svým hodnocením poklesu pracovní schopnosti žalobce ztotožnila s posudkovými závěry, jak lékaře LPS při OSSZ ve Frýdku-Místku, tak i lékaře LPS ČSSZ. Pro úplnost a objektivnost citovaného posudku svědčí i to, že vychází z kompletní dostupné zdravotní dokumentace žalobce a že posudek postihl veškerá jeho zdravotní omezení. Za této situace krajský soud nepřistoupil na důkazní návrh právního zástupce žalobce, aby byl v řízení ustanoven znalec z oboru zdravotnictví a vypracován znalecký posudek, který by měl přezkoumat stupeň invalidity žalobce.

Jelikož u žalobce k datu 19.6.2013 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 25.3.2013, jímž žalobci žádost o invalidní důchod zamítla.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v rozsahu čtyř úkonů právní pomoci po 1.000,- Kč a čtyř režijních paušálů po 300,- Kč, tj. 5.200,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Další náklady právního zástupce činila náhrada za ztrátu času ve výši 400,- Kč podle ust. § 14 odst. 1 písm. a) téže vyhlášky a cestovné osobním automobilem ve výši 692,- Kč (292,- Kč za pohonné hmoty a 400,- Kč za opotřebení vozidla) podle vyhl. č. 435/2013 Sb. a s připočtením 21% daně z přidané hodnoty, tj. 1.321,- Kč činily celkové náklady právního zastoupení žalobce 7.613,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 27. února 2014

JUDr. Petr Indráček
Samosoudce